

Notat til Statsrevisorerne om
Den Europæiske Revisionsrets
årsberetning for 2012

December
2013

revision
revision

revision

Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2012

10. december 2013

RN 1904/13

OPSAMLING

Revisionsberetningen om EU's regnskab for 2012 konkluderer, at EU's konsoliderede regnskab er rigtigt, men at der i lighed med tidligere år er for mange fejl i de underliggende betalinger.

Rigsrevisionen har som i tidligere år valgt at orientere Statsrevisorerne om resultaterne af Den Europæiske Revisionsrets (Revisionsretten) revision i et faktuel notat. Dette notat giver et overblik over hovedkonklusionerne i Rettens årsberetning for 2012.

Ud over selve hovedkonklusionen om regnskabet har Rigsrevisionen valgt at fremhæve to områder i Revisionsrettens årsberetning, som vi finder særligt væsentlige. Det ene omhandler finansielle korrektioner og inddrivelses og deres indflydelse på en endelig vurdering af regnskabets fejlforekomst. Det andet omhandler Europa-Kommissionens (Kommissionen) arbejde med resultater og effekt.

Notatet afrundes med en orientering til Statsrevisorerne om Rigsrevisionens samarbejde med Revisionsretten og de øvrige rigsrevisioner i EU.

I. Indledning og baggrund

1. EU's regnskaber revideres af Revisionsretten. Revisionsretten afgav sin årsberetning for 2012 til Europa-Parlamentet (Parlamentet) den 5. november 2013. Samme dag blev årsberetningen sendt til de nationale parlamenter, herunder Folketinget. Statsrevisorerne har også modtaget et brev fra det danske medlem af Revisionsretten, Henrik Otbo, hvori han orienterer om årsberetningen. Årsberetningen er ledsaget af en meddelelse, hvori Revisionsretten kort redegør for resultaterne af sin revision af EU's regnskab i 2012.

2. Hovedparten af EU's udgifter forvaltes ved delt forvaltning i et samarbejde mellem Kommissionen og de enkelte medlemslande. Kommissionen har det overordnede ansvar for, at EU-budgettet gennemføres korrekt, men det er medlemslandene, der udvælger og kontrollerer støtteberettigede projekter og udbetaler pengene til de endelige støttemodtagere. Dermed har medlemslandene et medansvar for forvaltningen af EU-midlerne.

3. Revisionsretten har i sin årsberetning fokus på forvaltningen af EU's samlede budget. Revisionsretten giver således ikke en samlet vurdering af forvaltningen af EU-midler i de en-

kelte medlemslande. Medlemslandenes rigsrevisioner og Revisionsretten samarbejder løbende, men Revisionsretten anvender ikke direkte de enkelte rigsrevisioners arbejde i sin revision, ligesom rigsrevisionerne ikke anvender Revisionsrettens arbejde direkte.

4. Statsrevisorerne behandlede på deres møde den 13. november 2013 beretning om revisionen af EU-midler i Danmark i 2012. Beretningen handler om administrationen af EU-midler i Danmark, dvs. de indtægter, som Danmark har modtaget fra EU, og de bidrag, som Danmark har betalt til EU. I beretningen vurderer Rigsrevisionen, hvordan EU-midlerne samlet set forvaltes i Danmark.

II. Hovedkonklusionerne i revisionserklæringen og Revisionsrettens årsberetning

5. Revisionsrettens årsberetning for 2012 indeholder resultaterne af Revisionsrettens finansielle revision og en opsummering af den udførte forvaltningsrevision. Revisionsrettens årsberetning indgår i Parlamentets og Rådet for Den Europæiske Unions (Rådet) discharge-procedure, som er en politisk vurdering og godkendelse af Kommissionens og de øvrige EU-institutioners forvaltning af EU-budgettet. Revisionsrettens revision omfatter EU's indtægter og udgifter. I 2012 udgjorde indtægterne 139,5 mia. euro, svarende til ca. 1.040 mia. kr., og udgifterne udgjorde 138,6 mia. euro, svarende til ca. 1.033 mia. kr.

6. Revisionsretten giver på baggrund af sin revision følgende hovedkonklusion om EU's regnskab:

EU's konsoliderede regnskab er rigtigt, men Revisionsretten giver en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet.

Revisionsretten anslår fejlfrekvensen til at være 4,8 % og konkluderer således, at betalingerne er væsentligt fejlbehæftede.

Revisionsretten har således for 6. år i træk afgivet en blank erklæring om regnskabernes rigtighed. Revisionsretten konstaterer dog også, at overvågnings- og kontrolsystemerne samlet set kun er delvist effektive i forhold til at sikre lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet. Revisionsretten har vurderet, at fejlfrekvensen er 4,8 %, dvs. at 4,8 % af det samlede udbetalte beløb fra EU-budgettet i 2012 ikke blev udbetalt i overensstemmelse med reglerne.

7. Revisionsretten vurderer, at 6 ud af 7 af EU's udgiftsområder er væsentligt fejlbehæftede. Områderne, hvor der er flest fejl, er "Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed" (7,9 % fejlfrekvens) og "Regionalpolitik, energi og transport" (6,8 %). For udgiftsområdet "Administrationsudgifter og andre udgifter" blev der ikke konstateret væsentlige fejl (0 %), hvilket også gjorde sig gældende for "EU's indtægter" (0 %). En oversigt over Revisionsrettens vurdering af de forskellige udgiftsområder kan ses i bilag 1. Revisionsretten har anslået, at udgifterne under delt forvaltning samlet set har en fejlfrekvens på 5,3 %, mens fejlfrekvensen for udgifterne under direkte forvaltning er 4,3 %.

Nogle af de mest udbredte fejltyper er overtrædelser af reglerne for offentlige indkøb, anmeldelser af ikke-støtteberettigede projekter eller omkostninger samt ukorrekte angivelser af støtteberettigede landbrugsarealer.

Eksempler på fejl konstateret af Revisionsretten er:

- at opgaver ikke sendes i udbud, men tildeles direkte til en leverandør
- at der søges støtte til udgifter, der er afholdt, inden den støtteberettigede periode startede
- at landbrugsarealer, der er støttet som græsarealer, er delvist dækket af klippestykker, skov eller buske
- at de landbrugsarealer, der søges støtte til, ikke er præcist nok opmålt. Det skyldes ofte, at de metoder, der bruges til at opmåle landbrugsarealer (fx luftfotos), ikke er tilstrækkeligt nøjagtige.

Revisionsretten påpeger i sin årsberetning, at myndighederne i medlemslandene i mange tilfælde havde tilstrækkelige oplysninger til at de kunne have opdaget og korrigeret fejlene.

8. Fejlforekomsten faldt i årene 2006-2009 fra 7,3 % til 3,3 %, men stiger nu for 3. år i træk. For regnskabsåret 2009 vurderede Revisionsretten således fejlforekomsten til 3,3 %, i 2010 til 3,7 %, i 2011 til 3,9 % og nu i 2012 til 4,8 %. Revisionsretten anslår, at 0,3 procentpoint af stigningen fra 2011 til 2012 skyldes en ændring i Revisionsrettens stikprøvemetode. De resterende 0,6 procentpoint skyldes flere fejl sammenlignet med 2011.

9. Revisionsretten konstaterer i årsberetningen, på hvilke områder der er fundet færre eller flere fejl sammenlignet med sidste år, samt hvilke fejl der er fundet flest af (jf. pkt. 7). En målrettet indsats fra politikere og administrationen (i både EU og medlemslandene) på de fejlområder, som Revisionsretten beskriver i årsberetningen, vil naturligt føre til, at fejlforekomsten vil falde. Det er dog Rigsrevisionens opfattelse, at Revisionsrettens revisionsmetode kan gøre det vanskeligt at identificere, hvad der er årsagen til, at den samlede fejlforekomst svinger fra år til år, ud over at Revisionsretten i sin stikprøve har fundet lidt flere eller færre fejl end året før.

Det er ligeledes Rigsrevisionens opfattelse, at læsere af årsberetningen bør være påpasselige med at se den anslåede årlige fejlforekomst for at være den endegyldige. Tilrettelæggelsen af de interne kontroller af EU's udgifter tager højde for, at støtteprogrammer indgår i en 7-årig finansiel rammeperiode. Dette indebærer, at den endelige kontrol af de afholdte udgifter, samt deraf afledte korrektioner, ofte først vil blive gennemført i forbindelse med programmernes afslutning. Denne problematik behandler Revisionsretten i årsberetningen, og den forklares i afsnit III. Revisionsrettens revision vedrører Kommissionens betalinger i et givent år. Navnlig på strukturfondsområdet udgøres disse betalinger af refusioner af udgifter til aktiviteter i medlemslandene, som har fundet sted i tidligere år. Det betyder for det første, at mange af de fejl, som Revisionsretten afdækker med sin revision, er relateret til aktiviteter, som har fundet sted i tidligere år, men har resulteret i betalinger i det aktuelle regnskabsår. For det andet betyder det, at Revisionsretten ikke reviderer projekter, hvor Kommissionens udbetalinger er suspenderet, fx på grund af ineffektive kontrolsystemer i medlemslandet.

III. Finansielle korrektioner og inddrivelser

10. Revisionsretten har i årsberetningen for 2012 et afsnit om finansielle korrektioner og inddrivelser. Revisionsretten forklarer i afsnittet, hvordan den tager hensyn til finansielle korrektioner og inddrivelser, og hvordan de indvirker på revisionserklæringen. Rigsrevisionen har valgt at medtage dette tema i notatet, fordi finansielle korrektioner og inddrivelser har betydning for Revisionsrettens revisionserklæring og for gennemsigtigheden i EU's regnskabsafklæggelse. Det er også et emne, som Kommissionen har lagt stor vægt på som led i dechargeproceduren for regnskabsårene 2011 og 2012.

11. *Finansielle korrektioner* bruges på områder, hvor forvaltningen af EU-budgettet er delt mellem Kommissionen og medlemslandene. Finansielle korrektioner består i at udelukke en udgift fra EU-finansiering, hvis det efterfølgende konstateres, at udgiften var regelstridig. Udelukkelsen fører til, at finansieringen af de pågældende udgifter overgår fra EU-budgettet til

de nationale budgetter. Det er herefter op til de nationale myndigheder at vurdere, om der er grundlag for at *inddrive* midlerne hos støttemodtageren.

12. Finansielle korrektioner er et resultat af de kontroller, der foretages efter, at EU-midler er blevet udbetalt. Finansielle korrektioner er et forudsat element i det kontrolsystem, som gælder for EU's flerårige programmeringsperioder, og finansielle korrektioner udgør dermed et supplement til de kontroller, som gennemføres, inden der foretages udbetalinger.

Revisionsretten nævner i årsberetningen, at der i 2012 blev gennemført korrektioner for 3,7 mia. euro og inddrevet 678 millioner euro, som hovedsageligt vedrørte perioden 2000-2006.

13. Revisionsretten tager i sin revision højde for finansielle korrektioner og inddrivelses i det omfang, de fører til, at fejlene individuelt bliver rettet, fx ved inddrivelses eller detaljerede korrektioner på projektniveau, inden Revisionsrettens revision finder sted. Fejlforekomsten omfatter ikke disse fejl. De såkaldte faste korrektioner, som ikke fjerner ulovlige udgifter på projektniveau, har derimod ingen indvirkning på Revisionsrettens skøn over fejlforekomsten.

14. De faste korrektioner kommer i spil, når ulovlige udgifter skyldes manglende overholdelse af udbudsregler eller systematiske uregelmæssigheder. I sådanne tilfælde er det ofte ikke hensigtsmæssigt eller muligt at korrigere fejlene individuelt. Derfor har Kommissionen fastsat nogle faste procentsatser, som anvendes til at korrigere disse fejls finansielle konsekvenser, så EU-budgettet ikke medfinansierer ulovlige udgifter. Satserne varierer, alt efter hvor alvorlige uregelmæssighederne er, og fastsættes efter en administrativ procedure mellem Kommissionen og de nationale myndigheder i henhold til sektorspecifikke regler.

Rigsrevisionens vurdering

15. Det er Rigsrevisionens vurdering, at Revisionsrettens fejlforekomst på 4,8 % ikke bør anses som en endelig fastlæggelse af, i hvilket omfang EU-budgettet har finansieret ulovlige udgifter. Dels reflekterer fejlforekomsten ikke faste korrektioner, dels kan senere korrektioner føre til, at den endelige fejlforekomst for et år bliver mindre end den, som Revisionsretten har rapporteret. Revisionsrettens egen revision bidrager i sig selv til dette ved at identificere fejl, som senere i programperioden bliver genstand for finansielle korrektioner.

16. Det er samtidig Rigsrevisionens opfattelse, at finansielle korrektioner og inddrivelses er mekanismer, som er med til at sikre, at EU-midler alene går til udgifter, som er afholdt i overensstemmelse med lovgivningen. Rigsrevisionen finder det derfor hensigtsmæssigt og velbegrunder, at Revisionsretten behandler de finansielle korrektioner og inddrivelses i årsberetningen.

Finansielle korrektioner har også til formål at lede til forbedringer i de pågældende kontrolsystemer, så lignende ulovlige udgifter undgås i fremtiden. Dette aspekt behandles ikke direkte i Revisionsrettens årsberetning, men der henvises til 2 beretninger fra Revisionsretten vedrørende strukturfondsområdet og landbrugsområdet, hvori effekten af finansielle korrektioner er behandlet (særberetning nr. 3/2012 og særberetning nr. 7/2010).

17. Rigsrevisionen vil gerne opfordre Revisionsretten til i fremtidige årsrapporter at medtage yderligere information om anvendelsen og effekten af finansielle korrektioner, så den kan følges over tid. Dette kunne balancere rapporteringen i Revisionsrettens årsberetning ved at gøre det muligt for læseren at følge udviklingen i fejlforekomsten på den ene side, og udviklingen i finansielle korrektioner på den anden side.

18. Rigsrevisionen undersøger netop nu de danske myndigheders håndtering af de risici, der er for finansielle korrektioner, og om de danske myndigheder sikrer fuld hjemtagning af Danmarks andel af EU-budgettet. Undersøgelsen forventes rapporteret til Statsrevisorerne i efteråret 2014.

IV. Øget fokus på resultater og effekt af EU-midlerne

19. Rigsrevisionen mener, at det i lige så høj grad er væsentligt at rapportere om den effekt og de resultater, der er opnået med offentlige midler, som det er at rapportere om selve regnskabet. Da Revisionsretten også har gjort noget særligt ud af dette område i sin årsberetning, har vi valgt at fremhæve dette område i notatet.

20. EU-regnskabet og Kommissionens evalueringsrapport om de opnåede resultater indgår sammen med Revisionsrettens revisionsberetninger i grundlaget for Parlamentets decharge. Det er Parlamentets opfattelse, at der stadig er rum for forbedring af den rapportering, som Kommissionen udarbejder, og i sidste års dechargeafgørelse fremhævede Parlamentet, at det fandt det meget positivt, at Revisionsretten var begyndt at have større fokus på, hvilke resultater og effekter Kommissionen opnår.

21. Revisionsretten redegør i årsberetningen for sin gennemgang af Kommissionens performance-rapporteringer og rejser i den forbindelse en række kritikpunkter af Kommissionens arbejde med performance (dvs. resultater og effekt). Revisionsretten har opstillet 2 anbefalinger til Kommissionen:

”Kommissionen og lovgiver bør sikre, at der er fokus på performance i den kommende programperiode (2014-2020). Dette forudsætter, at der i de sektorspecifikke forordninger eller på anden bindende måde opstilles et begrænset antal tilstrækkelig specifikke målsætninger med relevante indikatorer, forventede resultater og forventet effekt.

Kommissionen bør sikre, at der er en klar sammenhæng mellem generaldirektoraternes aktiviteter og de opstillede målsætninger. Ved opstillingen af målsætninger bør hvert enkelt generaldirektorat tage hensyn til den relevante forvaltningsmetode, hvis det er relevant, samt til sin rolle og sit ansvar.”

Kilde: Revisionsrettens årsberetning for 2012.

Revisionsretten mener, at Kommissionen i sin rapportering i højere grad også bør fokusere på, hvad EU-midlerne er brugt til, og hvilke resultater der er opnået for pengene, i stedet for som nu, hvor hovedfokus ligger på, om EU-midlerne er brugt, og om de er forvaltet efter reglerne. Revisionsretten forklarer i den forbindelse, hvorfor det er særligt vigtigt, at Kommissionen også har fokus på performance. På en række væsentlige udgiftsområder bliver midlerne forhåndstildelt til de enkelte medlemslande i forbindelse med vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme. Dette gælder fx områderne ”Udvikling af landdistrikter” og ”Regional konkurrenceevne og beskæftigelse”. Når midlerne er forhåndstildelt til medlemslandene, kan det i højere grad blive et mål at få pengene brugt frem for at sikre, at der skabes gode resultater og størst mulig effekt. Dette gør det ifølge Revisionsretten særlig vigtigt, at Kommissionen fokuserer på at sikre god performance.

22. Parlamentet kritiserer desuden i en rapport fra deres budgetkontroludvalg (den 17. september 2013) Kommissionens tværgående evalueringsrapport, som de mener, kan forbedres på en række områder. Parlamentet finder det positivt, at Kommissionen er blevet traktatmæssigt forpligtet til årligt at udarbejde en evalueringsrapport, som nu foreligger i sin tredje udgave. Parlamentet mener dog endnu ikke, at evalueringsrapporten helt opfylder sin rolle. Parlamentet mener, at rapporten består af en opsummering af de resultater, de enkelte generaldirektorater har opnået, frem for at fokusere på Kommissionens arbejde med de overordnede politiske målsætninger som fx Europa 2020-strategien. Revisionsretten er i årsberetningen enig i denne betragtning.

Kommissionens årlige rapportering består bl.a. af 2 produkter, der fremlægges for Parlamentet: EU's regnskab, der beskriver, hvordan budgettet er udmøntet, og evalueringsrapporten om EU's finanser på grundlag af de resultater, der er opnået.

Herudover udarbejder de enkelte generaldirektorater en årlig aktivitetsrapport, hvori generaldirektøren redegør for de resultater, der er opnået i forhold til at opfylde de målsætninger, der er opstillet for generaldirektoratet.

23. Et andet område, hvor Revisionsretten mener, at Kommissionens arbejde med performance kan forbedres, er generaldirektoraternes aktivitetsrapporter. Revisionsretten finder det problematisk, at de målsætninger, der indgår i forvaltningsplanerne og aktivitetsrapporterne for de enkelte generaldirektorater, ofte er taget fra lovttekster og politikdokumenter på højt plan. Disse målsætninger er formuleret så bredt, at de potentielt kun har ringe styringsrelevans for de enkelte generaldirektorater. Hertil kommer, at medlemslandene på områder med delt forvaltning har et medansvar for, at der skabes resultater og effekt for EU-midlerne, samt for at rapportere korrekt om dette til Kommissionen.

De aktiviteter, som et generaldirektorat gennemfører, vil derfor ofte ikke alene være tilstrækkelige til at opfylde den overordnede målsætning. Eller måske kan den opsatte målsætning ikke gennemføres inden for den tidsramme, som aktivitetsrapporterne dækker. Dette betyder, at generaldirektoraterne vil kunne fraskrive sig ansvaret for uopfyldte målsætninger med forklaringer om, at målopfyldelsen er afhængig af faktorer uden for deres kontrol. Hermed kan målstyringen miste sin praktiske relevans. Både Revisionsretten og Parlamentet fremhæver over for Kommissionen, at aktivitetsrapporterne fra de enkelte generaldirektorater bør være fokuseret på, hvilke resultater det enkelte generaldirektorat har opnået.

24. Revisionsretten har i tidligere år fremhævet svaghederne i Kommissionens og generaldirektoraternes arbejde med performance, men Revisionsretten fremhæver dette område særligt i år, da den næste flerårige finansielle ramme (FFR) løber fra 2014 til 2020. Revisionsretten opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den næste FFR at genoverveje sine systemer for rapportering og ansvarlighed, så der både fokuseres på regeloverholdelse og performance. Ud over at gøre målene styringsrelevante fremhæver Revisionsretten også, at Kommissionen bør lægge vægt på, at de resultatoplysninger, som den selv genererer eller indhenter fra medlemslandene eller tredjeparter, er pålidelige og rettidige.

Rigsrevisionens vurdering

25. Rigsrevisionen har valgt at fremhæve performance i årets notat om Revisionsrettens årsberetning, da Statsrevisorerne tidligere har haft området på dagsordenen, senest i forbindelse med deres besigtigelsesrejse til Luxembourg og Bruxelles i efteråret 2013. Vi forventer også, at arbejdet med resultater og effekten af EU-midler bliver et tema på Statsrevisorernes dialogmøde med Finansudvalget og Europaudvalget i januar 2014. På baggrund af dette finder Rigsrevisionen det relevant at tydeliggøre, hvilke problemstillinger der knytter sig til begrebet performance.

26. Rigsrevisionen finder Revisionsrettens konklusion om, at Kommissionen skal fokusere mere på performance særlig vigtig. I forhold til hensynet til transparens og borgernes interesse er det centralt, at fokus flyttes fra, om pengene bliver brugt og brugt efter reglerne, til også at have fokus på, hvad pengene bliver brugt på, og hvilke resultater der skabes for pengene.

Af samme årsag har vi i Rigsrevisionens seneste beretning om revisionen af EU-midler i Danmark i 2012 også fokuseret på effektstyring af EU-fonde og givet anbefalinger til, hvordan de danske myndigheder kan forbedre effektstyringen af EU-midler.

27. Rigsrevisionen er enig med Revisionsretten i, at det er særligt vigtigt at have fokus på dette område netop nu, da den næste flerårige finansielle ramme starter i 2014. Rigsrevisionen opfordrer til, at politikere og administrationen sætter fokus på dette område i perioden 2014-2020, så der forhåbentligt kommer de bedst mulige resultater ud af EU's midler. Rigsrevisionen mener, at der i indeværende og i tidligere flerårige finansielle rammeperioder har været tendens til, at EU-midlerne skulle bruges frem for, at det blev sikret, at EU-midlerne blev brugt fornuftigt, med omtanke og skabte gode resultater. Rigsrevisionen vil derfor hilse det velkomment, hvis der sættes ekstra fokus på dette i rammeperioden 2014-2020.

V. Udviklingen i samarbejdet om revisionen af EU-midler

28. Rigsrevisionen samarbejder i EU-Kontaktkomitéen med rigsrevisionerne i de øvrige medlemslande om revisionen af EU-midler. I dette regi drøfter rigsrevisionerne fælles problemstillinger og udveksler viden og erfaringer i netværk, arbejdsgrupper og gennem fælles revisioner. I de seneste år har den finansielle og økonomiske krise og udviklingen på det finansielle og økonomiske område i EU været det primære fokus for samarbejdet.

EPSAS (European Public Sector Accounting Standards)

29. Rigsrevisionen har tidligere orienteret Statsrevisorerne om Kommissionens ambition om at skabe et fælles sæt af regnskabsstandarder i EU kaldet EPSAS. Arbejdet er endnu ikke afsluttet, og der er ikke truffet nogen endelige beslutninger på området, men vi har i punkterne nedenfor sammenfattet, hvad der er sket siden sidste orientering.

30. Selv om der ikke er truffet en endelig beslutning, forventes det, at Kommissionen i starten af 2014 fremsætter et forslag om, at der indføres fælles offentlige regnskabsstandarder i EU. Kommissionen forventer at begynde arbejdet med at udarbejde standarderne i starten af 2015. Standarderne implementeres herefter trinvist. Målet er, at et fuldt sæt standarder er implementeret i EU i 2020.

31. De nye regnskabsstandarder EPSAS skal skrives med udgangspunkt i IPSAS (International Public Sector Accounting Standards). Kommissionen har på baggrund af en større undersøgelse vurderet, at det er nødvendigt at tilpasse IPSAS-standarderne til europæiske forhold. IPSAS er baseret på de internationale regnskabsregler for private selskaber og har dermed en anden tilgang til regnskabsaflæggelsen end i staten, hvor formålet med regnskabet primært er kontrol med, at bevillingerne overholdes. IPSAS forudsætter omkostningsbaserede regnskabsprincipper på alle områder, og dette er problematisk for en række væsentlige indtægts- og udgiftsområder i staten, som aflægges efter udgiftsbaserede principper, som fx skatteindtægter og løvbundne overførsler.

Ønsket om at indføre fælles europæiske regnskabsstandarder bunder i, at medlemslandene i dag anvender vidt forskellige principper for opstilling af deres regnskaber. Dette gør det vanskeligt for Kommissionen at sammenligne de enkelte landes regnskaber med de statistiske opgørelser, der udarbejdes til brug for vurdering af uforholdsmæssigt store offentlige underskud – den såkaldte Excessive Deficit Procedure (EDP), der er en del af Stabilitets- og Vækstpagten. Kommissionen anvender disse opgørelser til at overvåge udviklingen i medlemslandenes budgetsituation og offentlige gæld og til at undersøge, om konvergenskriterierne overholdes.

32. Rigsrevisionen følger arbejdet med EPSAS-standarderne gennem EU-Kontaktkomitéen og Det statslige regnskabsråd og vil holde Statsrevisorerne løbende orienteret om udviklingen på området.

Revision af kriseinitiativer

33. Der er i EU-Kontaktkomitéen stor fokus på at sikre betryggende revision af de initiativer, der er igangsat som følge af finanskrisen. Formålet er at medvirke til at sikre, at EU's og medlemslandenes midler underlægges betryggende administration og revision og at sikre gennemsigtighed og åbenhed om forvaltningen af nationale midler og EU-midler. I regi af EU-Kontaktkomitéen arbejder de nationale rigsrevisioner sammen med Revisionsretten om at skabe en overvågningsmekanisme, der kan forbedre overvågningen af regnskabs- og revisionsområdet i EU og sikre, at rigsrevisionerne bidrager, hvor det måtte være relevant.

34. Et område, som har særligt fokus i øjeblikket, er etableringen af bankunionen. I forbindelse med etableringen af et fælles banktilsyn i EU mener EU's rigsrevisorer, at det er vigtigt dels at sikre, at bankerne i EU er underlagt et tilstrækkeligt tilsyn og dels at sikre, at banktilsynet og relaterede foranstaltninger er gennemsigtige og underlagt tilstrækkelig offentlig revision. I den forbindelse holdt den danske rigsrevisor et oplæg på det seneste EU-Kon-

taktkomitémøde i oktober 2013 om Rigsrevisionens 3 beretninger relateret til den finansielle krise: beretning 14/2008 om Finanstilsynets aktiviteter i forhold til Roskilde Bank A/S, beretning nr. 1/2011 om tildelingen af individuel statsgaranti til Amagerbanken A/S og beretning nr. 12/2011 om Finansiell Stabilitet A/S.

Lone Strøm

Bilag 1

Resultaterne af Revisionsrettens revision

Fordelingen af hovedparten af EU's udgifter og indtægter i 2011	Mia. euro 2012	Fejlforekomst 2011	Fejlforekomst 2012	Vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne	Konklusion
Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	44,5	2,9 %	3,8 %	Delvist effektive	Væsentligt fejlbehæftede
Regionalpolitik, energi og transport	40,7	6,0 %	6,8 %	Delvist effektive	Væsentligt fejlbehæftede
Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed	15,0	7,7 %	7,9 %	Delvist effektive	Væsentligt fejlbehæftede
Beskæftigelse og sociale anliggender	13,4	2,2 %	3,2 %	Delvist effektive	Væsentligt fejlbehæftede
Forskning og andre interne politikker	10,7	3,0 %	3,9 %	Delvist effektive	Væsentligt fejlbehæftede
Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	6,6	1,1 %	3,3 %	Delvist effektive	Væsentligt fejlbehæftede
Administrationsudgifter og andre udgifter	10,0	0,1 %	0 %	Effektive	Uden væsentlig fejlforekomst
Samlede reviderede udgifter	140,9	3,9 %	4,8 %	Delvist effektive	Væsentligt fejlbehæftede
Indtægter	130,0	0,8 %	0 %	Effektive	Uden væsentlig fejlforekomst

Note: Overvågnings- og kontrolsystemerne vurderes som effektive, hvis fejlforekomsten er under 2 %.

Kilde: Revisionsrettens årsberetning for 2012 og Revisionsrettens meddelelse om årsberetningerne for 2012.